

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani) I. Barbacaru
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) L. Bulgac, E. Palanciuc, V. Sîrbu

ÎNCHEIERE

18 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:
Președintele completului,
judecători

Ala Cobăneanu
Dumitru Visternicean
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Individuală „Cerempei Marina”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Secția Cultură și Turism a Consiliului raional Fălești împotriva Întreprinderii Individuale „Cerempei Marina” cu privire la încasarea prejudiciului,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Întreprinderea Individuală „Cerempei Marina” și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 28 februarie 2017,

c o n s t a t ă :

La 26 martie 2015, Secția Cultură și Turism a Consiliului raional Fălești a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii Individuale „Cerempei Marina” cu privire la încasarea prejudiciului.

În motivarea acțiunii a invocat că în conformitate cu contractul de achiziție nr. 45 din 24 mai 2013 încheiat între Secția Cultură și Turism a Consiliului raional Fălești și Întreprinderea Individuală „Cerempei Marina”, ultima și-a asumat obligațiunea să confecționeze huse la 450 de scaune teatrale ale Casei de Cultură din or. Fălești, în sumă totală de 156 330 de lei.

Reclamantul a relatat că în invitația de participare la concursul de achiziție pentru 02 mai 2013, au fost indicate cerințele principale față de ofertanți și anume: confecționarea huselor; îmbrăcarea scaunelor; executarea serviciilor în termen de 45 de zile din data înregistrării contractului. Totodată în oferta de prețuri nr. 18/13 din 07 mai 2013 prezentată de pârât se conține devizul de cheltuieli pentru confecționarea huselor și îmbrăcarea scaunelor în sumă totală de 156 330 de lei.

Reclamantul susține că întru executarea contractului nr. 45 din 24 mai 2013 i-a

transmis pârâtului 450 de scaune teatrale pentru confecționarea și îmbrăcarea acestora cu huse la sediul său în municipiul Chișinău, fiind achitat și prețul pentru serviciile acordate în sumă totală de 156 330 de lei.

Prin scrisoarea de garanție nr. 612/13 din 17 decembrie 2013 pârâtul a comunicat că husele la 450 de scaune teatrale sunt confecționate și pot fi transportate reclamantului, însă cu condiția de a i se achita plată suplimentară pentru îmbrăcarea scaunelor cu huse.

Întreprinderea Individuală „Cerempei Marina” a menționat că solicitarea pârâtului de a i se achita suplimentar plăți pentru lucrările de îmbrăcare a scaunelor cu huse este neîntemeiată, deoarece în contractul de achiziție nr. 45 din 24 mai 2013 în sumă de 156 330 de lei au fost prevăzute atât lucrări de confecționare a huselor, cât și îmbrăcarea scaunelor cu ele.

La 22 octombrie 2014, s-a adresat pârâtului în vederea restituirii a 450 de scaune teatrale îmbrăcate cu huse conform contractului nr. 45 din 24 mai 2013, însă acesta a refuzat.

Reclamantul consideră că prin reținerea cu rea-credință a 450 de scaune teatrale, pârâtul încalcă dreptul de proprietate al reclamantului asupra bunurilor sale.

Solicită obligarea Întreprinderii Individuale „Cerempei Marina” să restituie 450 de scaune teatrale îmbrăcate cu huse confecționate conform contractului de achiziție nr. 45 din 24 mai 2013, încasarea de penalității pentru întârzierea livrării bunurilor și a cheltuielilor de judecată.

Ulterior, prin cererea din 20 iunie 2016 reclamantul și-a modificat cerințele, solicitând încasarea din contul pârâtului a sumei de 156 330 lei cu titlu de prejudiciu și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d.161-164 Vol. I).

În motivarea cererii a invocat că deoarece pârâtul nu și-a executat obligațiunile sale ce rezultă din contractul de achiziție nr.45 din 24 mai 2013 și ținând cont de faptul că scaunele teatrale erau păstrate într-o încăpere ce aparține Societății pe Acțiuni ”Radiator” din municipiul Chișinău, fără pază și în condiții insalubre, existând pericolul deteriorării și dispariției acestora, reclamantul a fost nevoit să rezoluționeze contractul.

Astfel, a încheiat contract cu alt agent economic, despre ce i-a comunicat pârâtului prin scrisoarea nr.75 din 15 mai 2015, solicitându-i să fie prezent la 18 mai 2015 ora 12.00 la sediul Societății pe Acțiuni „Radiator” pentru a participa la acțiunea de preluare a scaunelor teatrale, însă pârâtul nu s-a prezentat.

La 15 iulie 2015, reclamantul a ridicat scaunele teatrale pe care le-a transmis ulterior Societății cu Răspundere Limitată „Art-Elegant” în baza contractului din 13 iulie 2015, pentru confecționarea și îmbrăcarea scaunelor în huse noi.

La 17 aprilie 2015, Întreprinderea Individuală „Cerempei Marina” a înaintat acțiune reconvențională împotriva Secției Cultură și Turism a Consiliului Raional Fălești, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Radiator” cu privire la încasarea cheltuielilor de transport în sumă de 14 000 lei, a cheltuielilor achitate prin transfer bancar la contul Societății pe Acțiuni „Radiator” în sumă de 14 500 lei, a cheltuielilor pentru materialele transmise în baza contractului nr.28.1 din 29 august 2013 în sumă de 24 000 lei și dobânzii de întârziere în sumă de 31 500 lei (f.d. 113 Vol. I).

Pe parcursul examinării cauzei Întreprinderea Individuală „Cerempei Marina” a depus mai multe cereri de modificare și concretizare a pretențiilor din acțiunea

reconvențională, solicitând încasarea de la Secția Cultură și Turism a Consiliului Raional Fălești a cheltuielilor de transport în sumă de 14 000 lei, încasarea de la Societatea pe Acțiuni „Radiator” a sumei de 14 400 lei, costul materialelor transmise în sumă de 118 490 de lei, penalitatea în sumă de 6 700 lei, venitul ratat de 114 750 de lei, dobânda de refinanțare în sumă de 87 100 lei, dobânda de întârziere în sumă de 132 990 de lei și prejudiciul moral în sumă de 150 000 lei, totodată solicitând scutirea de la plata taxei de stat.

Prin încheierea Judecătoriei Râșcani, municipiul Chișinău din 22 iunie 2016, nu s-a dat curs acțiunii reconvenționale, în legătură cu respingerea cerinței de scutire de la plata taxei de stat.

Prin încheierea Judecătoriei Râșcani, municipiul Chișinău 29 iulie 2016, acțiunea reconvențională înaintată de Întreprinderea Individuală „Cerempei Marina” a fost restituită în temeiul art. 171 alin.(2) din Codul de procedură civilă (f.d.202 Vol. I).

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 28 februarie 2017, cererea de chemare în judecată înaintată de Secția Cultură și Turism a Consiliului Raional Fălești a fost admisă.

S-a încasat de la Întreprinderea Individuală „Cerempei Marina” în beneficiul Secției Cultură și Turism a Consiliului raional Fălești suma de 156 330 de lei cu titlu de prejudiciu cauzat în urma neexecutării contractului nr. 45 din 24 mai 2013 și taxa de stat în beneficiul statului în sumă de 4 689 de lei.

La 28 februarie 2017, Întreprinderea Individuală „Cerempei Marina” a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 28 februarie 2017.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2017, a fost respins apelul depus de Întreprinderea Individuală „Cerempei Marina” și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 28 februarie 2017.

Cu referire la fondul cauzei, instanța de apel a reținut că Întreprinderea Individuală „Cerempei Marina” nu și-a onorat obligațiile asumate prin contractul de achiziții publice, astfel fiind constatată încălcarea de către Întreprinderea Individuală „Cerempei Marina” a condițiilor contractuale prin neonorarea obligațiilor de confecționare a huselor și îmbrăcarea scaunelor teatrale, deși a primit suma de 156 330 de lei.

La 30 octombrie 2017 prin intermediul oficiului poștal, Întreprinderea Individuală „Cerempei Marina” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu restituirea pricinii spre rejudecare la prima instanță.

Întreprinderea Individuală „Cerempei Marina” în motivarea recursului a menționat că la examinarea cauzei, instanța de apel a aplicat legea care nu trebuia să fie aplicată.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 14 septembrie 2017, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în

termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 30 octombrie 2017, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo

împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Întreprinderea Individuală „Cerempei Marina”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Întreprinderea Individuală „Cerempei Marina”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Ala Cobăneanu

judecători

Dumitru Visternicean

Dumitru Mardari